

Waar stond de kerststal?
Ergens in Bethlehem,
in de marge/aan de rand van het 'samen'-leven.

Waar staat de kerststal 'nu'?
In de *buitenbaan*?

Stapsgewijs gaan we op zoek,
vanuit *kwetsbaar verlangen*
gedreven door
'*de pedagogie van de hoop*'!

-wat aanzettekenen om een verdiepingsmoment uit te werken in het SO-

deel I advent – kwetsbaar verlangen

kwetsbaar verlangen
is een verlangen
naar ommekeer

ommekeer is
dezelfde wegen
anders bewandelen

ommekeer
krijgt handen en voeten
in de advent

als we zichtbare sporen trekken
doorheen de tijd
en stapsgewijs
steeds meer
gerechtigheid bevechten
voor mensen
-zo kwetsbaar vol verlangen-
in de marge

advent is kwetsbaar verlangen willen zijn
-stap voor stap op weg-
naar het hoogfeest van de hoop:
kerstmis

'Het blijft een pakkende paradox: hoe uitgerekend Kerstmis tot zo'n hoogfeest van de consumptiedrang kon uitgroeien. Het succes ervan laat zich meten aan het aantal aankopen of de transacties via Bancontact. 'Ik koop dus ik ben', ziedaar het credo van de homo consumens. De tegenstelling met diegenen die werkelijk slachtoffer zijn van de stijgende levensduurte, zoals daklozen, gepensioneerden die geen kapitaaltje hebben om op terug te vallen of afgewezen asielzoekers, is des te schrijnender. Om nog te zwijgen van de honderdduizenden die ook vandaag op de vlucht zijn voor oorlogsgeweld en verdrukking of de vele kinderen die ook vandaag aan de honger zullen sterven. Maar is dat contrast geen wezenlijk aspect van Kerstmis? Toen Jezus als een arm vreemdelingenkind ter wereld kwam, waren de deuren van de huizen dicht. Niemand leek die nacht aandacht te hebben voor waar het werkelijk om ging, tenzij enkele herders in de buurt en enkele wijzen die er een lange reis voor over hadden. Toch is Kerstmis een hoopvolle gebeurtenis. Omdat het niet beperkt blijft tot die enkelingen bij de kribbe maar omdat het **'een blijde boodschap is voor heel het volk'**. Vandaag voeren sommigen de ietwat academische discussie of christenen een minderheid zijn en of een minderheidskerk een goede zaak is. Kerstmis geeft een antwoord: de groep aan de kribbe was klein, net zoals die onder het kruis, maar de boodschap is bestemd voor iedereen. Tussen die spanning leeft de kerk altijd. Dat maar een minderheid overtuigd of kerkbetrokken zou zijn, is op zich geen probleem, als ze zich maar niet terugplooit op haar kleine kring met haar grote gelijk.'

Hilde Kieboom - Sint-Egidiusgemeenschap

Advent - Kwetsbaar verlangen

Kwetsbaar verlangen is een verlangen naar ommekeer! Vanuit de visietekst van Welzijnszorg komt heel sterk de gedachte naar voor om te blijven geloven en verwachten van de ommekeer.

"De geboorte van 'God-met-ons' is het verhaal van mensen die beslissen om hier en nu met die inspiratie aan de slag te gaan en om die 'omkering' handen en voeten te geven."

Zichtbare sporen trekken doorheen de tijd en stapsgewijs steeds meer gerechtigheid bevechten voor mensen in de marge.

Een engel op bezoek
die onze beperking aanvoelt
en begrijpt en ons toefluistert:
ik blijf bij jou ook in moeilijke dagen.

Een herder op bezoek
die ons een lied leert van verzet en strijd
tegen pijn en ellende.

Een ster boven ons dak
die ons uitzicht wijst: k
ijk goed: ook als het donkert,
zijn er nog lichtpunten.

Een wijze op bezoek
die ons nieuwe moed
en waardigheid schenkt:
zoek contact met lotgenoten,
leer de wereld
het verhaal van kwetsbaarheid en weerbaarheid.

Dat het ons met Kerst en Nieuwjaar mag overkomen:
ontmoetingen met warmte en licht
Jean Paul Vermassen

Stel je voor dat Jezus landt op Zaventem en dat je Hem moet afhalen. Hoe herken je Hem? En Hij jou? Adventsbrieven van bisschop Johan Bonny.

<https://www.kerknet.be/bisdom-antwerpen/artikel/adventsbrieven-bisschop-bonny-wacht-hem-op-met-een-naambordje>

deel II In de buitenbaan staat de Kerststal. Je ziet een kind, niets anders dan een kind, niets méér dan een kind.

God is geen verre God, hij heeft een naam en een gezicht. Dat kind in de buitenbaan draagt de naam Jezus: dat wil zeggen: Hij die redt, Hij die ruimte geeft en vrij maakt en verlost, die mensen helpt om geboren te worden. Hij krijgt de naam Emmanuel: God met ons. Hij was echt de zoon van zijn Vader die gezegd heeft: Mijn naam is: "Ik zal er zijn voor u." Zo dicht is God willen zijn, in levende lijve aanwezig, zo menselijk.

Kwetsbaar en broos als een kind maar zo ontwapenend en puur en authentiek! De radicaliteit van het evangelie begint hier in dat kind. Elk element van het kerstverhaal is een radicale keuze voor een andere wereld: het lam huist bij de leeuwen, kleine mensen maakt Hij groot, een liefde tot het uiterste, een wereld op zijn kop... Vrede en verdraagzaamheid zijn hierin sleutelwoorden. Ten diepste als mens mogen zijn wie je bent, zoals je bent en zoals je in het leven geroepen bent.

https://www.youtube.com/watch?time_continue=18&v=dTtA0neTmMY

Uit de brieven van Paulus
aan de christenen te Korinthe en te Rome

Weet u niet
dat van de atleten
die in het stadion een wedloop houden
er maar één de prijs kan winnen?
Ren als de atleet die wint.

Iedereen die aan een wedstrijd deelneemt
beheerst zich in alles;
atleten doen het voor een vergankelijke erekrans,
wij echter voor een onvergankelijke.

Daarom ren ik niet
als iemand die geen doel heeft,
vecht ik niet als een vuistvechter
die in de lucht slaat.

Ik hard mezelf
en oefen me in zelfbeheersing,
want ik wil niet
aan anderen de spelregels opleggen
om uiteindelijk zelf
te worden gediskwalificeerd.

'Iemand die aan sport doet,
zal geen prijs winnen
als hij zich niet aan de spelregels houdt...'

**Wij, de sterken,
moeten de zwakken (in de buitenbaan)
in hun kwetsbaarheid helpen
en niet ons eigen belang dienen.**

Bij een estafettewedstrijd
zijn er meerdere lopers
die elk een deel
van de af te leggen weg
voor hun rekening nemen.
Op het geschikte moment
geeft de loper zijn estafettestok door
aan de volgende loper.

Dan lopen ze nog eventjes zij aan zij.
Noem het: uitlopen voor de één, inlopen voor de ander.

In ieder geval dit staat vast:
niet de individuele prestatie telt,
maar het resultaat dat men uiteindelijk samen haalt.

Mensen hebben een doorgeef functie,
in het 'spel' van gave – opgave – overgave – doorgave.

**Valt ons oog ook op hen die in de buitenbaan lopen?
Nemen we hen mee in de estafetteleop.
Zetten we de loop verder op 'hun tempo'?**

dit is voor de lopers...

Dit is voor **de lopers**
die de meet niet haalden
die geen supporters hebben aan hun kant
geen journalist in hen geïnteresseerd.

Dit is voor zij die
– elke keer opnieuw –
uitgewaaierd worden,
genadeloos in de wind gezet
en uit de groep gestoten.

Dit is voor zij
die deze levenstocht
van meet naar meet
roemloos ondergaan.
Hun inspanningen nooit in beeld gebracht.

Dit is voor al die mensen
onzichtbaar in de massaloop
die nog nooit iemand ontmoetten
die echt in hen geloven kon.
bewerkte tekst van Herwig Hermans

baan 5

Ik loop in **de buitenbaan**.
Ik heb deze start niet gekozen,
het was nu eenmaal zo.

De tegenwind komt eerst bij mij,
aan losse steentjes geen gebrek .

De trainer staat aan **de binnenbaan**.
Ik kan hem niet zo goed verstaan
en hij mij ook niet.

De meet ligt ver,
verder dan mijn krachten reiken.

Maar de supporters staan aan mijn kant.
Jullie geloven in mij en geven niet op.
Daarom ga ik door.
En op een dag loop jij misschien in **baan vijf**.
Reken dan op mijn kracht, want ik geloof in jou.

Mag ik even de buitenbaan verlaten. Kom jij mij hier even uithalen? Mag ik even meelopen in jouw baan? Kom jij even in mijn schoenen staan? Lopen we de stappen even samen? Jij in 'mijn' buitenbaan? Ik in jouw 'binnenbaan'? Mag het? Kan het?

Mag ik dan bij jou?

Als de oorlog komt,
En als ik dan moet schuilen,
Mag ik dan bij jou?
Als er een clubje komt,
Waar ik niet bij wil horen,
Mag ik dan bij jou?
Als er een regel komt
Waar ik niet aan voldoen kan
Mag ik dan bij jou?
En als ik iets moet zijn,
Wat ik nooit geweest ben,
Mag ik dan bij jou?

Mag ik dan bij jou schuilen,
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen,
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag,
Mag jij altijd bij mij.
Kom wanneer je wilt,
Ik hou een kamer voor je vrij.

Als het onweer komt,
En als ik dan bang ben,
Mag ik dan bij jou?
Als de avond valt,
En 't is mij te donker,
Mag ik dan bij jou?
Als de lente komt,
En als ik dan verliefd ben
Mag ik dan bij jou?
Als de liefde komt,
En ik weet het zeker,
Mag ik dan bij jou?

Mag ik dan bij jou schuilen,
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen,
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag,
Mag jij altijd bij mij.
Kom wanneer je wilt,
Ik hou een kamer voor je vrij

Mag ik dan bij jou schuilen,
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag,
Mag jij altijd bij mij
Kom wanneer je wilt,
'k hou een kamer voor je vrij.

Als het einde komt,
En als ik dan bang ben,
Mag ik dan bij jou?
Als het einde komt,
En als ik dan alleen ben,
Mag ik dan bij jou?

tekst: Claudia de Breij
muziek: Sander Geboers

<https://www.youtube.com/watch?v=M2CeKDbW3bl>

https://www.youtube.com/watch?v=VSaYnGKgV_Y

<https://www.youtube.com/watch?v=Ps5HQNpOqNo>

'De baan die sommige kinderen moeten volgen, is de buitenbaan. Ze hebben het moeilijker thuis, op school, ... Als school kan je armoede niet oplossen, maar je kan wel het verschil maken met concrete acties. De campagne vertrekt vanuit het geloof dat iedereen het beste wil voor de toekomst van onze kinderen en jongeren. Elke ouder is fier als zijn kind het goed doet. Mensen in armoede dromen er van dat hun kinderen het beter zullen hebben als zijzelf.

Ook scholen en leerkrachten willen niets liever als vaststellen dat hun leerlingen het goed doen, dat ze succes hebben in wat ze ook doen.

Armoede mag je leven niet bepalen, al zeker niet op jonge leeftijd. De realiteit vandaag is anders. Armoede wordt doorgegeven van generatie op generatie. Samen moeten we werk maken van gelijke kansen. Niet iedereen komt gelijk aan de start. Vanuit die insteek kunnen we oplossingen vinden om al onze leerlingen sterker te maken en samen voor een kwaliteitsvol onderwijs te gaan en een toekomst zonder armoede.'

De hele campagnetekst en informatie over de campagnematerialen kan je terugvinden op de website. We geven hierbij de link mee.

www.samentegenarmoede.be

deel III de pedagogie van de hoop

Voor Maria en Jozef was het een onrustige tijd. Ook toen al. Ook door de afhankelijkheid van de grillen van de keizer die een heel volk op de been bracht om zich te gaan inschrijven in de stad van herkomst. En toch... In die harde wereld gebeuren ook de mooiste dingen, ja er wordt een kind geboren! En de vreugde om het Kind is groot: engelen zingen en herders komen er op af. Ja, er werd een kind geboren, niet arm, niet rijk, maar een aanwinst voor de gemeenschap. Een kind scheidt toekomst, scheidt hoop. Ondanks, nee juist dankzij zijn kwetsbaarheid, zijn weerloosheid roept het beste in de mens naar boven. Een kind stelt al zijn vertrouwen in andere, in 'grote mensen'. Een kind maakt je verantwoordelijk, daagt ons weer uit om het leven mooi en heel te maken. God heeft zich letterlijk als een 'kleine mens', als kind, als een kwetsbaar wezen aan de wereld laten zien; bij de 'grote Jezus' zien we die kwetsbaarheid terug in Hemzelf en in de keuzes die Hij maakt: Hij wilde geen koning zijn, Hij maakte geen deals met de schriftgeleerden of de machtige mannen van Jeruzalem; zijn leerlingen koos Hij bij de vissers, uit de gewone mensen. Hij wilde er zijn voor de kwetsbare, kleingemaakte mensen: kinderen, armen, vrouwen, zieken, tollenaars, prostituees, mensen aan de rand van de samenleving. In onze tijd zouden we zeggen: voor mensen die het minder goed getroffen hebben in het leven, die ziek zijn, eenzaam of verdreven uit hun huis of vaderland, voor alleenstaande moeders en voor hen die lijden onder huiselijk geweld. Voor hen wil Hij hoop zijn, hun wil hij hoop op toekomst geven.

Kerstmis als familiefeest van God

Weldra vieren we kerstmis. Voor God is dit ook een familiefeest. Hij zoekt familie voor zijn Zoon, voor zijn droom, zijn opdracht. God legt zijn droom te vondeling bij ons, mensen. Hij vertrouwt ons zijn Zoon toe. Vol vertrouwen. En wat doen wij? Mag Hij deel worden van onze familie? Gaan we met Hem in zee? Zal zijn droom ook de onze worden? Wordt kerstmis ook een familiefeest voor Hem? Dan kunnen we een echt kerstfeest vieren, voor ons en onze familie, maar ook voor de kleine en gekwetste mens, wie leeft in de marge, de nieuwkomers, de mensen op zoek naar een beter leven.

Uit: 'bezinning voor groepen, welzijnszorg 2010

groene tak hoop

Zoals een groene maretak aan de kale takken van de eik bestand is tegen de winter, zo is Kerstmis in de donkerste dagen van het jaar een licht dat duisternis breekt. Kom, kleef een bol van licht in je lege wintertakken - zoals een maretak doet - en proef het licht in je ogen en ziel. En verjaag uit je hoofd die nare gedachten.

Hoop,
kracht
of warmte:
wat mis je het meest
in je eigen leven?

Waar heb jij
het meest nood aan?

Hoop,
kracht
of warmte:
wat is jouw sterkte?
Wat heb je in huis?

Ik geef jou
hoop,
kracht
en warmte

<https://dewarmsteweek.stubru.be/goededoelen/welzinszorg-samen-tegen-armoede>

